

DUCHOVNÉ OZVĚNY

„Vtedy sa spravodliví
zaskvejú ako slnko
v kráľovstve
svojho Otca.“
Matúš 13, 43

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník IV.

November 2001

číslo 11

Mesiac spomienok

Len veľmi krátko by som chcel v týchto riadkoch pripomenúť, že november je pre nás mesiacom, kedy viac ako inokedy navštevujeme miesta posledných odpočinkov, častejšie si pripomenieme priateľov, milovaných, známych, možno aj niektorých pre nás nie celkom ideálnych ľudí...

Úcta k mŕtvym je niečo, čo sprevádza ľudský rod a takmer všetky civilizácie od počiatku.

A naozaj je dobré nezabudnúť – tí ľudia pred nami a v našich spomienkach nás pretvárali a pretvárajú.

Je dobré niest' vieru, že život má svoj zmysel aj napriek tomu, že sa skončí smrťou.

Je dobré učiť sa viere v život až za hranicu smrti.

Je silné vnímať smrť (kohokoľvek) ako výzvu pre čo najlepšie využitie času, ktorý nám zostáva.

Kiež by sa naši mŕtvi a tento mesiac častejších spomienok stali pre nás požehnaním.

Peter Cibira
správca farnosti

Sr.M.Teodora Pavlína Kráľovičová

dátum a miesto narodenia 23. 6.1910 Suchá nad Parnou

dátum a miesto smrti 21.11.2000 Smolenice

vstup 7. 7.1943

prvé sľuby 28. 8.1945

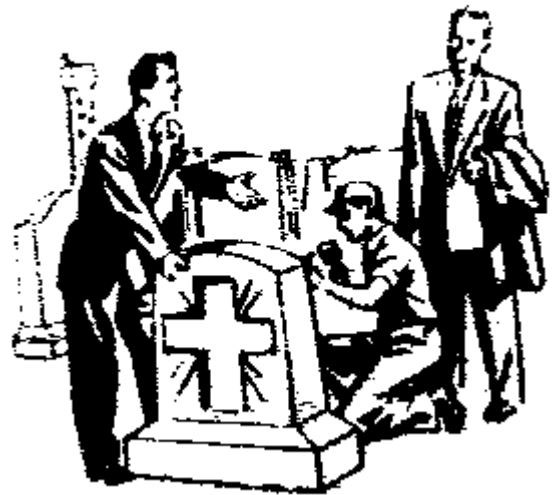
večné sľuby 30.10.1960

Sr. Teodora ukončila ľudovú školu a hospodársky kurz. Do našej kongregácie vstúpila v rokoch druhej svetovej vojny. Po jej skončení a po zložení prvých sľubov pracovala v Dolnom Smokovci v detskom liečebnom ústave, až kým neboli všetky sestry z tohoto pôsobiska násilne odvezené. Potom pracovala viac ako 25 rokov v pracovni ústavu sociálnej starostlivosti v Smrečanoch. V r.1984 odišla ako 74-ročná dôchodkyňa do charitného domova v Kláštore pod Znievom. V januári 1998 pri zmene sídla spomenutého charitného domova sa spolu s ostatnými sestrami presťahovala do Smoleníc.

Väčšiu časť života prežila pri domácich prácach, ktoré vykonávala svedomito, neúnavne a skromne. V posledných rokoch života bola chorá, ťažko sa jej chodilo, trpela bolesťami. Bola však trpezlivá a odovzdaná do Božej vôle.

Dva dni pred smrťou v noci spadla a sestry ju odviezli do trnavskej nemocnice na ošetrovanie. Tam sa zistilo, že utrpela mozgovú porážku a po ošetrovaní bola prevezená späť domov. Zomrela dňa 21.11.2000 ako 90 ročná v 55.roku rehoľných sľubov. Pochovaná bola 23.11.2000 v Horných Orešanoch medzi ostatné sestry, s ktorými žila, pracovala i trpela. Zádušná svätá omša bola v kláštornej kaplnke sestier v Smoleniciach v ten istý deň.

Nech odpočíva v pokoji!

Apoštolát modlitby na mesiac november:

- **Všeobecný:** Aby nábožní a vzorní ľudia boli našimi sprievodcami pri odvážnom hlásaní evanjelia Božieho kráľovstva.
- **Misijný:** Aby sa masmédiá aktívnou účasťou kresťanov stali nástrojmi misijnej evanjelizácie.
- **Úmysel KBS:** Aby sme spolucítili s trpiacimi a modlili sa za duše v očistci.

NOVÉNA.

Dóm sv. Mikuláša v Trnave v čase od 13. do 21.novembra viac ako inokedy patrí Panne Márii. Každoročne sa tu koná deviatnik na poďakovanie za milosti, ktoré vyprosila celému národu a zvlášť mestu Trnava v ťažkých časoch utrpenia. Aj veriaci z našej farnosti v hojnom počte prichádzajú k Matke Božej poďakovať sa a vyprosiť si potrebné milosti. Tento rok na pozvanie organizačného výboru NOVÉNY bude v sobotu 17. novembra pri sv. omši o 18.00 hod. účinkovať Spevácky zbor zo Suchej nad Parnou s dirigentom p. Zefirínom Hečkom.

S vďakou sme prijali pozvanie a radi prispejeme k oslave P. Márie, ktorá vypočúva naše prosby.

Nech je vypočítaná aj druhá strana (starí Rimania v súdnych sporoch) **Vážení čitatelia DUCHOVNÝCH OZVIEN**

V č. 10/2001 Duchovných ozvien sa k vám prihovril starosta obce Suchá nad Parnou článkom „Na súde“. Píše, že situácia je zložitá a verí v riešenie bez súdu. To by samozrejme bola najlepšia alternatíva pre obe strany, ale žiaľ už aj v samotnom článku sa nie so všetkým dá súhlasiť. Rovnako cieľ článku sa dá iba tušiť. Autor článku si kladie otázku „čo tomu predchádzalo?“. Cítim, že je potrebné zodpovedať ju aj z druhej strany.

Pred schválením rozluky našich obcí vládou SR (18.4.1995) bolo:

1. Hlasovanie občanov o odčlenení od obce Suchá nad Parnou (27. – 28.5.1994). bolo to rok pred uznesením vlády.
2. Prijatie dohody o majetkoprávnom vysporiadaní (3. 8. 1994). išlo práve o to, aby sa pri rozdeľovaní obcí predišlo súdnym sporom. Podpísalo ju obecné zastupiteľstvo (je to všetko v zápisnici z 3. 8. 1994). O pravidlách rozdelenia majetku, o kritériách rozdelenia príjmov a výdavkov, teda nerozhodla iba dáka pracovná skupina s názvom delimitačná komisia, ale najvyšší orgán obce – obecné zastupiteľstvo (ďalej len OZ). Výrok tohto voleného orgánu rešpektovala aj vláda SR v roku 1995. Žiaľ a paradoxne, problém s rešpektovaním uznesení OZ má samotné zastupiteľstvo obce Suchá nad Parnou.
3. Dohoda o názve odčlenenej obce a sídle jej orgánov po odčlenení sa od Suchej nad Parnou.

To všetko bolo potrebné splniť, aby vláda SR rozhodla o odčlenení.

Delimitačná komisia (zriadená 14. 8. 1995) bola určená na praktické rozdelenie obcí. Bola pracovným orgánom OZ, a preto ju tvorili členovia OZ. Nemala žiadne kompetencie určovať alebo dohadovať pravidlá. (I keď v bode o rozdelení výdavkov na plynofikáciu sa od toho odchyľila. Rozdelenie plynofikácie malo rozhodnúť už novozvolené OZ Suchej nad Parnou a Zvončina, pretože v roku 1994 sa plynofikácia iba pripravovala.) Uvedená delimitačná komisia na svojom zasadnutí 14. 8. 1995 prehlásila, že rešpektuje uznesenie OZ z 3. 8. 1994. S bodmi delimitácie nesúhlasil len jeden člen, Ing. František Knapík. Potom delimitačná komisia poverila Mgr. Bačíkovú, Ing. Hrubého a p. Čillagovú spracovaním podkladov pre rozdelenie predovšetkým príjmov a výdavkov (podľa uznesenia OZ z 3. 8. 1994). Ich podklady delimitačná komisia potvrdila (6.6.1996).

Na základe uvedených údajov mal byť vypracovaný „Delimitačný protokol o rozdelení majetku“, ktorý by delimitačná komisia predložila OZ oboch obcí. Konečná forma a obsah delimitačného protokolu bol však spracovaný výlučne zástupcami Suchej nad Parnou. Zástupcovia Zvončina neparticipovali a ich pripomienky neboli akceptované. Snažili sme sa presvedčiť zástupcov Suchej nad Parnou o inej forme (do 4. 5. 1998), ale nakoľko sa blížil termín komunálnych volieb, OZ vo Zvončine rozhodlo, že

bude podpísaný Delimitačný protokol tak, ako ho spracovali zástupcovia Suchej nad Parnou i s jeho neúplnosťou, s jeho nedostatkami i s nedostatočným prediskutovaním obecných zastupiteľstiev. Teda radšej niečo ako nič. Napriek tomu sa rozdelenie presunulo do nového volebného obdobia. Čia to bola zásluha sa dá vyčítať z korešpondencie medzi OÚ Suchá nad Parnou a Zvončín...

Splátkový kalendár, ktorý mala obec Suchá nad Parnou predložiť, podľa nás už v Delimitačnom protokole, do dnešného dňa – napriek opakovaným výzvam – nepoznáme. I keď na účet OÚ Zvončín zo Suchej nad Parnou prichádza mesačne v článku uvádzaných 8 000.- Sk. (K tomu ešte o niekoľko riadkov ďalej.)

Žiadny právny spor by neexistoval, keby Suchovania dnešných dní rešpektovali prácu Suchovanov predchádzajúcich dní, teda rešpektovali delimitačný protokol, tak ako ho museli rešpektovať aj Zvončania.

Pán starosta v záverečných odstavcoch informuje, že obec Suchá nad Parnou nemá zdroje na zaplatenie uvedenej sumy a nové zastupiteľstvo spochybňuje výsledky delimitácie. Podľa mňa odkladanie vyriešenia delimitácie nespočíva vo finančných zdrojoch, ale v oddaľovaní termínov, aby sa problém dostal ešte do ďalšieho volebného obdobia.

Obec Zvončín sa nerozhodla riešiť problém súdnou cestou pre nízku splátku - 8 000.- Sk/mes., ako chybné informuje pán starosta. Pán starosta bol písomne i ústne informovaný, prečo obec Zvončín podáva žalobu. Je to z viacerých dôvodov:

1. Bez splátkového kalendára by v máji 2001 mohol byť záväzok Suchej nad Parnou považovaný za premlčaný. O premlčanosti by musel rozhodnúť súd.
2. Obec Suchá nad Parnou začala splácať čiastku 8 000.-Sk bez toho, že by bola podpísaná dohoda za čo uvedené splátky sú.
3. Pán starosta prevzal právnikom štylizovaný návrh UZNANIA DLHU (26. 1. 2001). Tento návrh odmietol podpísať. Z toho je zrejmé, že po premlčaní v máji 2001 by existoval právny dôvod na vrátenie nedohodnutých splátok.

S pánom starostom sa zhodujem v prianí a viere, že napriek ťažkostiam bude predsa možné vyriešiť veci aj bez súdneho sporu.

Nemám dobrý pocit, že tak závažné otázky rozdelenia oboch obcí sa dostávajú na stránky Duchovných ozvien. Doteraz som tento časopis vnímal ako oznamovateľa kresťanských hodnôt, cirkevných a farských oznamov a nie ako hlásnu trúbu našej chudoby ducha akceptovať to, čo bolo dohodnuté na základe faktov a dobrej vôle zástupcov oboch obcí neurobiť z delenia obce problém na dlhé roky.

Bohumil Lančarič
starosta obce Zvončín

Naša obec v Združení Malokarpatskej vínnej cesty.

Vo vyspelých krajinách sveta je cestovný ruch významným faktorom, ktorý pozitívne ovplyvňuje ekonomiku krajiny. Každá koruna investovaná do rozvoja cestovného ruchu sa vráti až trojnásobne. Nezanedbateľný je aj vplyv cestovného ruchu na znižovanie nezamestnanosti.

Prekrásna poloha - blízkosť krajského mesta a vodná nádrž s rekreačnou oblasťou sú vynikajúcimi predpokladmi na rozvoj cestovného ruchu v našej obci. Preto sa komisia obchodu, služieb a cestovného ruchu pri Obecnom zastupiteľstve rozhodla v r. 1999 prihlásiť našu obec za člena Združení Malokarpatského regiónu so sídlom v Pezinku. Členmi sú všetky mestá a obce od Sv. Jura až po Smolenice. Počas troch rokov členstva v tomto združení bolo vykonaných veľa aktivít podporujúcich cestovný ruch v našej obci: obnovenie tradície Suchovských jarmokov, zaradenie našej obce do všetkých propagačných materiálov združení,

účasť obce na medzinárodnej výstave cestovného ruchu SLOVAKIATOUR v Bratislave v r. 2000 a 2001, účasť na prezentácii v Slovenskom informačnom inštitúte v Budapešti, v minulom mesiaci účasť speváckeho zboru a dychovky na alegorickom sprievode na záver Vinobrania v Pezinku a pod.

Poslednou aktivitou obce je členstvo v Malokarpatskej vínnej cesty. Úlohou tohto združení je obnova a rozvoj vinárskych tradícií, propagácia zariadení cestovného ruchu doma i v zahraničí, prepojenie na sieť vínnych ciest v Rakúsku a Maďarsku, podpora vinárskych podujatí, ako sú výstavy vín, vínné trhy a pod. Súčasne sa pripravuje propagácia členov združení cez internet a certifikácia podnikateľských subjektov v oblasti cestovného ruchu. Všetky tieto výhody dostane obec za symbolický členský príspevok 200,- Sk ročne, pretože činnosť Združení Malokarpatskej vínnej cesty je dotovaná grantom

z Európskej únie. Členské obce budú označené propagačnými tabuľkami dodanými bezplatne.

Podnikatelia, ktorí chcú využiť všetky výhody členstva v Združení musia prejsť certifikačným procesom. Vyzývam preto podnikateľov v našej obci, podnikajúcich v oblasti reštauračných služieb, ubytovania a cestovného ruchu, aby sa prihlásili do tohto procesu.

Členstvo našej obce v Združení Malokarpatského regiónu a v Združení Malokarpatskej vínnej cesty prináša našej obci veľa pozitívneho v mnohých oblastiach. Kedysi významná a slávna vinohradnícka obec Suchá nad Parnou, tak zanedbaná počas rokov totality, sa znovu dostáva do povedomia širokej verejnosti doma, ale aj v zahraničí.

Dr. Karol Hodulík
predseda komisie obchodu,
služieb a cestovného ruchu

Svätý Florián

V Košolnej sa po dnešný deň veľmi dobre drží a teší sa priazni mladých i veľkých požiarny zbor.

Patrónom požiarnikov je Florián. Preto aj u nás vzišla myšlienka dať urobiť sochu Floriána. Toto sa uskutočnilo v priebehu mesiaca - mesiaca a pól a socha Floriána stojí pred Vami.

Posvätenie sochy sa konalo 25.9.2001. Príhovor mal veliteľ DPZ Košolná a starostka obce p. Agneša Behúlová. Pri tejto príležitosti boli kyticami kvetov odmenené manželky členov výboru DPZ, starostka obce a manželka zosnulého p. Bartoša. Po posviacke bola súťaž družstiev a večer sv. omša za živých i mŕtvych členov DPZ.

V krátkosti by som Vás chcel oboznámiť s históriou a činnosťou našej organizácie. Prvý dobrovoľný hasičský zbor bol v Košolnej založený v roku 1908. O jeho činnosti a menách zakladateľov nevieme nič. Preto sa založenie DPZ datuje od 5.6.1926 s 20-timi zakladajúcimi členmi. V obci bolo už v r. 1909 hasičské skladisko a v ňom ručná striekačka značky Koller. Gazdovia s konskými záprahmi sa striedali v držaní týždňových pohotovostí. Začiatkom šesťdesiatych rokov mali požiarnici prvú motorovú striekačku PS-6, neskoršie PPS-8, DS-16, PS-12, ku ktorej bolo pridelené vozidlo Tatra 805. Od roku 1981 mala pridelené naša organizácia cisternové vozidlo AKV-75. Novú budovu požiarnej zbrojnice požiarnikom odovzdali do užívania 29.8.1971. Na tomto mali najväčšie zásluhy vtedajší predseda MNV pán Ján Bartoš a predseda družstva Vladimír Kormúth.

Postupom času prichádza nová technika CAS-25, vybavená vodnou nádržou s objemom 3500l a nádržou na penu s objemom 500l a nová motorová striekačka PPS-12. Ako sa mení technika, tak sa menia i ľudia. Starí členovia odchádzajú, noví prichádzajú. V súčasnosti má DPZ 58 členov, z toho 11 žien.

DPZ a tým aj našu obec v súčasnosti reprezentujú dve požiarné družstvá -1 požiarné družstvo mužov a 1 požiarné družstvo žien. Dievčatá nás reprezentujú druhý rok a okrem toho, že sa zúčastňujú previerky pripravenosti v okrsku, postupujú i do okresných kôl. Tento rok sa dokonca zúčastnili krajského kola, na ktorom obsadili 3. miesto. Čo sa týka družstva mužov toto hodnotím veľmi dobre. Títo chlapi nás reprezentujú už 13 rokov. Začali ako dorastenci, kde sa im darilo. Jeden rok reprezentovali okres Trnava na krajskom kole v Pezinku, kde obsadili 5. miesto. Odvtedy, čo súťažia v mužskej kategórii, obsadzujú len popredné miesta, čoho vizitkou je klub požiarnikov, kde sú umiestnené získané poháre i diplomy.

Pri tejto príležitosti chcem poďakovať členom oboch našich súťažných družstiev, výboru DPZ, zakladajúcim i terajším členom, ktorí sa podieľajú na činnosti našej organizácie. Ďalej starostke obce p. Behúlovej a obecnému zastupiteľstvu za porozumenie, predsedovi PD Košolná - Dlhá Ing. Fandlovi a p. Izakovičovej a p. Pavlákovovi za sponzorstvo. Taktiež dôstojnému pánovi a speváckemu zboru za vysvätenie sochy nášho patróna.

Eubomír Tollarovič, veliteľ DPZ

Lúčnica

30. septembra 2001 vystúpil v našej obci spevácky zbor Lúčnica. Kto bol na ich koncerte prítomný určite odchádzal s dobrým pocitom z nádherného speváckeho prednesu. Pri tejto príležitosti sme požiadali o rozhovor umeleckého vedúceho a šéfdirigenta Mariána Vacha a dirigentku Eleny Matušovú.

- Nemáte pocit, že dnešný svet je veľmi uponáhľaný?

Dnes je svet taký. Všetko sa to strašne rýchlo posunulo dopredu. Keď si zoberiete napr. v televízii jednotlivé klipy. Jeden obraz trvá 2 až 3 sekundy a už je zmena. Takto sa to všetko zrýchľuje. Prídete do divadla a pozeráte 15 minútovú scénu, zrazu ste úplne nekľudný, lebo už vás to nudí. Aj dnešní režiséri musia zbytočne vystrájať aj v divadle, vid' napr. typ režiséra Bednárika, ktorý skutočne robí týmto systémom.

- Ako sa k tomuto stavia Lúčnica?

Snažíme sa to spomaliť. Vlastne svojim spôsobom všetky sakrálné skladby, ktoré sa spievajú v kostoloch vznikli na základe meditácie. Tá donáša, že človek sa spomalí, rozmýšľa. Pomalá skladba opisuje smrť alebo lásku, alebo je to skladba rýchla, ktorá opisuje život.

- Vaši členovia sú absolventi konzervatória?

Nie, sú to amatéri. Ide o mládež 18 až 25 ročných. Niektorí sú vysokoškoláci, niektorí už pracujú. Jediní profesionáli sú šéfdirigent, dirigentka a manažérka súboru. Voľakedy, keď sa zbor

zakladal za čias dr. Klimu, ktorý ho dirigoval, to bolo tak, že spievalo veľa konzervatoristov alebo študentov VŠMU. Vtedy súbor vznikol na základe toho, že tanečný zbor potreboval tzv. spevule, t.j. spev pre podporu tanca s rôznymi vykrikovaniami. Pred asi 30 rokmi sa vytvoril samostatný spevácky zbor Lúčnica. Dnes je nás okolo 50. Záujemcov by bolo viacej, ale počet je treba podriaďiť ekonomike. Na koncerty chodíme jedným autobusom. Zbor je amatérsky s profesionálnym vedením a s profesionálnymi výsledkami.

*Lúčnica je amatérsky súbor
s profesionálnym vedením
a s profesionálnymi výsledkami.*

- Aké piesne dnes spievate?

Repertoár je zložený z 3 odvetví: sakrálny program, všeobecný program a piesne ľudové. Ako sa povie, všehochuť. Dnes musíte diváka zaujať. Dnešný poslucháč je priberčivý. Po revolúcii sa zborový spev začal vytrácať. Vznikali cirkevné zbory pri rôznych kostoloch, kde začali pracovať rôzni náaturisti, ľudia, ktorí mali k tomu vzťah, ale nevedeli si s tým úplne poradiť. Mnohým chýbali potrebné odborné vedomosti. Dnes sa to znovu dostáva do polo-profesionálnej až profesionálnej úrovne. Ja si myslím, že zborový spev a spev vôbec je strašne blízky slovenskému ľudu, ktorý je spevavý.

- Kedy koncertujete?

My teraz chodíme po týchto koncertoch v nedeľu, lebo inak sa nikde nedostanete. Chodíme v poslednom čase veľa po dedinách a malých mestečkách. Skutočne sme milo prekvapení záujmom. Aj dnes videli ste účasť. Bol absolútne plný kostol.

- Kde najčastejšie vystupujete?

Naša zásada v poslednom čase je účinkovať v chrámoch, pretože je historicky známa vec, že kostoly boli aj ako koncertné sály. Preto nespievame len takú alebo takú formu. Zaspievame spirituály aj ľudovku. V kostoloch je vždy oveľa lepšia akustika ako v kultúrnych domoch.

Kultúrne domy sú možná neosobnejšie. Tieto sme si sami akosi zdevastovali. Nemyslím to teraz po vizážnej stránke, ale po duchovnej. Keď tam ideme už akosi v podvedomí myslíme, že tam bude nejaká natriasačka, alebo silná hudba. A to nehovorím o nevyhovujúcej akustike. Toto je problém aj veľkej sály Slovenského rozhlasu, čo je nahrávacie štúdio, ktoré musí mať určité akustické parametre. Tieto sú vyhovujúce pre sólistov ale oveľa menej vhodné pre zbor. My spievame väčšinou polyfonické veci, staršie veci, a tie boli komponované priamo do akustiky chrámu. Keď spievate v inej akustike, nemáte to, čo vlastne ten skladateľ chcel urobiť. Hlavne Bachove kompozičné metódy, ktoré sú založené na odpovediach,

že začne fuga, fugáto a to všetko musí doznieť z niekoľkých kútov. Toto sa všetko docieľuje s tým, že neskoršie nastupuje iný hlas. V kultúrnom dome je to bez týchto dozvukov, je to suché. Poslucháč potom znervózne a neodnesie si z koncertu dobrý pocit.

- Kde sa vám lepšie spieva, v meste alebo na dedine?

To je jedno. Poslucháč je ten istý. Kto prídere a započúva sa pozorne je vždy vďačný. I keď na druhej strane je treba povedať, že na vidieku je tento poslucháč ďaleko vďačnejší a spontánnejší.

- Chodia na koncerty aj mladí ľudia?

Mladí počúvajú prevažne modernú hudbu. To urobili médiá. Teraz sú také široké možnosti, že ľudia si môžu vyberať. Médiá sú strašne agresívne. Urobia z niečoho hit, čo by hitom nikdy nebolo, keby to oni stále nepodsúvali do podvedomia. Naša úloha je o to ťažšia. My ponúkame živé umenie. Na to si niekto musí nájsť čas, nemôže byť pasívny. Nemôže sedieť doma v pohodlí a prepínať si v 70. televíznych programoch. Musí niekam prísť a venovať tomu čas. Médiá robia nátlak. To je agresivita, ktorá existuje. Ďakujeme Vám za rozhovor S dirigentami Lúčnice sa zhovárali Ignác Paulovič a Peter Spusta

Spevácky zbor Lúčnica je súčasťou umeleckého súboru Lúčnica. Vznikol v r. 1948. Účinkoval v mnohých krajinách Európy, Ameriky, Afriky a Ázie.

Marián Vach je od r. 1998 umelecký vedúci a dirigent speváckeho zboru Lúčnica. Od r. 1999 je umeleckým šéfom a dirigentom Štátnej opery v Banskej Bystrici. Pôsobí ako pedagóg na Vysokej škole múzických umení v Bratislave.

Elena Matušová je v Lúčnici od svojho štúdia na VŠMU. Od r. 1998 je dirigentkou speváckeho zboru Lúčnica

MILÉ DEŤÚRENCE!

S mesiacom november sa tiež spája aj veľký Sviatok všetkých svätých a Dušičiek.

Nezabudnite ísť na cintorín zapáliť sviečku všetkým tým, ktorí vám boli a vždy budú blízky, hoci už nežijú s nami tu na zemi, ale v nebi s Pánom Ježišom.

Miesta večného odpočinku bývajú na tieto sviatky vždy všetky pekne vyzdobené. Spomeňte si s láskou na tých, ktorí tam odpočívajú.

PREČO?

Deti, iste poznáte najčastejšiu otázku našich najmilších – malých detí, ktoré sa učia poznávať svet.

Viete ako znie tá otázka? Iste áno, predsa PREČO?

- Prečo musím jesť?
- Aby si narástol.
- Prečo musím narásť?
- Aby si bol veľký a silný.
- Prečo mám byť veľký a silný?
- Lebo si chlap.
- Prečo som chlap?
- Lebo tak ťa Pán Boh stvoril.
- Prečo ma tak stvoril?
- Lebo On vie, čo robí.
- Prečo to vie?

Otázky nekonečné teraz budem hovoriť o jeseni.

- Prečo je jeseň?
- Lebo rok má štyri ročné obdobia, ktoré sa pravidelne striedajú, teraz vládne jeseň.
- Prečo odlietajú lastovičky?

-Tu by im predsa bolo zima a zahynuli by. Musia zdolať veľkú diaľku do teplých krajín a spoľahnúť sa len na svoje malé krídelká. Keď sú slabučké, nezvládnu to.

- Prečo býva na jeseň hmla?
- Starí ľudia hovoria, že na oblohe sa tvorí sneh, aby k nám zavítal Martin na bielom koni.
- Prečo zo stromov padajú listy?
- Aj stromy žijú a tiež potrebujú oddych. Keď dajú svetu svoju krásu a úrodu, listy schnú, slabnú a po chvíľke poletovania dopadnú na zem. Zostanú im holé konáre. Stromy oddychujú tak ako ja, ty, alebo on. Padajúce listy majú krásne farby. Niektoré sú žlté, iné červené, zelené, hnedé, alebo pestrofarebné. Nazbieraj si tie najkrajšie ktoré zbadáš a maj z nich radosť aspoň chvíľku, lebo tiež nezostanú také krásne navždy. Holé stromy vyzerajú trochu smutné, ale nie sú. Iba spia. Lístie na nich nešumí, len vietor kolíše konáre, aby lepšie spali. Na jar, keď sa sneh roztopí a stromy sa začnú prebúdzat', pučia na nich nové lístky na znak ich života a z diaľky vidieť krásu ich kvetov.

Milada Krajáčová

OBNOVENÝ KOSTOL VO ZVONČÍNE

Pred niekoľkými rokmi sme sa v nedeľu, alebo vo sviatok, tiesnili v našom malom kostolíku svätej Anny vo Zvončíne.

Malý nebol len kostolík, ale i sakristia – ktorá vlastne nebola a kňaz sa prezliekal za oltárom.

Niekoľkých mužov napadla myšlienka, ako by sa dal kostolík zväčšiť. Slovo dalo slovo a tí schopnejší spolu s dôchodcami, obetujúc svoj voľný čas, začali podľa projektu, ktorý dal vypracovať bývalý dôstojný pán farár Kolpák, stavať novú sakristiu.

Výstavba nepokračovala tak rýchlo, ako si predsavzali. Ale časom boli prekonané všetky prekážky.

Neskôr odstránili schody pod chórom, ktoré zaberali veľa miesta v kostole a postavili nové zvonka. Zväčšil sa i vchod do kostola a dvere boli posunuté dozadu, čím sa získal ďalší priestor.

Aby sme sa v kostole cítili dobre i v zime, bolo nainštalované nové plynové kúrenie.

Všetkých potešil chodník vinúci sa od domu smútku do kostola, ktorý zhotovili pracovníci na VPP.

Títo kostolík vymaľovali zvnútra i zvonka.

Celé dielo bolo financované z dobrovoľných príspevkov občanov, rodákov zo Zvončína, podnikateľov a obecným úradom.

Kostol je Božím domom, v ktorom je skutočne prítomný Pán Ježiš.

Všetkých nás veľmi teší, keď môžeme doň kráčať po peknom chodníku a v útulnom prostredí načerpať nové sily.

Eva Danišová

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na november

Sv. omše v týždni

Suchá – pondelok - piatok 18.00;

Košolná - streda 17.00;

Zvončín - štvrtok 17.00

Počas Novény od 13.-21.11. len Suchá 7.00, okrem nedele

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. novembra – Všetkých svätých

Suchá 18.00 v stredu večer s platnosťou na sviatok

Zvončín 7.30 Košolná 9.00 Suchá 10.30

2. novembra – spomienka na všetkých verných zosnulých, Dušičky

Košolná 7.00 Zvončín 17.00 Suchá 18.00;

po sv. omši pobožnosť na Dušičky. Získanie plnomocných odpustkov za duše v očistci za obvyklých podmienok.

3. novembra – 1. sobota v mesiaci

Suchá 7.30

4. novembra – 31. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

11. novembra – Slávnosť sv. Martina z Tours, biskupa, patróna nášho farského kostola a farnosti

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

Vo farskom kostole odpustová slávnosť sv. Martina – hody

13. novembra – začiatok novény k Panne Márii Trnavskej

18. novembra – 33. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

21. novembra – záver novény k Panne Márii Trnavskej

25. novembra – Slávnosť Krista Kráľa,

34. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

Október v našej farnosti

Pokrstení:

* 7.9.2001 Regina Hirnerová, Suchá

* 8.10.2001 Igor Zigo, Suchá

Zosnulí:

+ 8.10. Ján Braniš, Zvončín, 80.r.

+ 13.10. Terézia Hrčková, Zvončín, 77.r.

+ 21.10. Štefan Habala, Zvončín, 78.r.

+ 27.10. Ján Ladvenica, Zvončín, 86.r.

Sviatosť manželstva uzavreli:

20.10. Jozef Rajnák a Katarína Paulovičová

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza každú poslednú nedeľu predch. mesiaca. Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44. Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

NOVEMBER 2001

Cezročné obdobie

St 1	Všetkých svätých
Pi 2	Spomienka na všetkých verných zosnulých
So 3	Martin z Porres, rehoľník
Ne 4	31. nedeľa v Cezročnom období
Po 5	Imrich
Ut 6	Leonard, pustovník
St 7	Engelbert, mučeník
Št 8	Bohumír, biskup
Pi 9	Výročie posvätenia Lateránskej baziliky
So 10	Lev Veľký, pápež, učiteľ Cirkvi
Ne 11	32. nedeľa v Cezročnom období
Po 12	Jozafát, biskup, mučeník
Ut 13	Stanislav Kostka
St 14	Irma
Št 15	Albert Veľký, biskup, učiteľ Cirkvi
Pi 16	Margita Škótska
So 17	Alžbeta Uhorská
Ne 18	33. nedeľa v Cezročnom období
Po 19	Alica
Ut 20	Félix z Valois, vyznávač
St 21	Obetovanie Panny Márie
Št 22	Cecília, panna, mučeníčka
Pi 23	Klement I., pápež, mučeník
So 24	Andrej Dung-Lac a spoločníci, mučeníci
Ne 25	34. nedeľa v Cezr. obd.- Krista Kráľa
Po 26	Silvester Guzzolini
Ut 27	Virgil
St 28	Rúfus
Št 29	Saturnin, biskup
Pi 30	Ondrej, apoštol

Výročia,

významné cirkevné akcie

8.11.

výročie smrti Mons. Jána Pásztor, diecézneho biskupa (1988)

13.11.

výročie smrti Mons. Júliusa Gábriša, arcibiskup, apoštolský administrátor (1987), Bratislava - Trnava

13. - 21.11.

novéna k Panne Márii Trnavskej

Blahoprajeme pani **Cecílii Šajdovej** k jej

dožitým **100** rokom

Vyprosujeme jej zdravie, pokoj, lásku, spokojnosť v kruhu svojej rodiny a mnoho Božieho požehnania.